

[Bakholt]

vendige rammer for fremtidens voksenundervisning, og at de vil have en dobbelteffekt på den måde, at de skaber mulighed for, at nogle af de ledige får et stykke arbejde.

Jeg kan se, at min taletid er udløbet, så jeg skal slutte med at sige, at det er meget vigtigt at slå fast, at det også er den enkelte, der selv afgør, hvilken uddannelse vedkommende vil deltage i, og hvor meget vedkommende vil deltage i ad gangen.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg forstår, at socialdemokratiet i denne sag har følt sig fristet til at slå sig i hartkorn med SF, som vi for øvrigt ser i så mange andre sager i øjeblikket. Jeg tror næppe, socialdemokratiet kunne fremsætte forslag med økonomiske konsekvenser af en art som det, vi ser nu, hvis man ikke var i opposition og i det hele taget havde meldt sig ud af den gruppe partier, der vil tage et økonomisk medansvar.

Jeg forstår, at socialdemokratiet opfatter dette som 1980ernes store reform. En gennemførelse af beslutningsforslag nr. B 100 ville have vide konsekvenser, for selv om argumentationen i første række går på det vigtige i at give arbejdsstyrken rimelige betingelser for at videreuddanne sig via faglige efteruddannelseskurser, er det i virkeligheden kun et meget beskedent element i det langt mere vidtrækkende forslag.

Socialdemokratiets forslag koncentrerer sig i langt højere grad om behovet for betalt frihed til almen, social eller samfundsrettet uddannelse, eller sagt på en anden måde i bemærkningerne til beslutningsforslaget:

»Det er ikke uddannelsesreformens primære sigte alene at skaffe lønmodtagerne erhvervskompetence, men derimod at give deltagerne større livskvalitet og en personlig udvikling.«

Vel at mærke med lønkompensation!

Endnu et citat viser, at det ikke er den faglige efteruddannelse, der har forslagsstillerens store interesse:

»Såfremt det bliver nødvendigt at prioritere, anvendes uddannelsesbaggrund som grundlag. Desuden tages særligt hensyn til dem, der ønsker at deltage i samfundsmæssige og almene kurser.«

Uddannelsesstilbud livet igennem er naturligvis ved første øjekast besnærende. Når det

drejer sig om almene kurser med et indhold, som også kan udvikle det enkelte menneske, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi i dag i de frivillige oplysningsforbund og mange andre steder har et vidt forgrenet net af tilbud til borgerne, hvor der for et relativt beskedent beløb gives den enkelte mulighed for at dygtiggøre sig på snart sagt alle områder, og jeg kan nævne, at oplysningsforbundene såvel som andre private initiativtagere trods krisetider har oplevet en støt stigning i tilgangen.

Jeg kan tilslutte mig arbejdsministerens betragtninger om, at dette her først og fremmest må være et punkt, der skal afgøres mellem arbejdsmarkedets parter, men jeg kan alligevel ikke lade være at gå ind i substansen.

Man ønsker denne lov finansieret af staten, men hvem er staten? Uanset om man bruger ordet »staten« eller ej, ved vi jo alle sammen, at dette forslag vil belaste virksomhederne, for det er det eneste sted, vi har at hente vores penge fra, og i udbygget form vil dette forslag koste omkring 25 mia. kr. om året.

Jeg hæftede mig ved, at fru Jytte Andersen sagde, at vi har råd, at det kun er et spørgsmål om fantasi. Hvor må det være nemt at være socialdemokrat, når tingene er så lette!

Man foreslår, at staten skal få pengene til dette ved en afgift på produktionen, og så peger man på, at teknologien skal holde for. Jeg mener, det er totalt perspektivløst, og hvad kan der ikke ske, hvis virksomhederne drænes for know-how? Tænk, hvad ordningen kunne bruges til i VVS-virksomheder i den periode, hvor naturgassen skal tilsluttes. Hvem skulle tage sig af disse ting?

I forslaget taler man om en beskæftigelses-effekt på 70 pct. Det er der næppe belæg for. Vi har nogle erfaringer fra feriens forlængelse fra 4 til 5 uger, og det gav næppe nogen særlig merbeskæftigelse. Erfaringerne fra efterlønsordningen viser også, at der simpelt hen ikke er belæg for påstanden om denne 70 pct.s effekt.

Så kunne jeg tænke mig at spørge fru Jytte Andersen, om virksomhederne skal være tvunget til at ansætte erstatningsarbejdskraft. I bemærkningerne til beslutningsforslaget står der, at der skal sigtes mod, at arbejdsgiverne skal ansætte vikar under arbejdstagerens uddannelsesorlov. Ordningen omfatter